

Harangozó Imre
tanár, néprajzkutató

1965. szeptember 29-én született Gyulán. Az általános iskolát Újkígyóson, a középiskolát Gyulán, főiskolai, egyetemi tanulmányait pedig Debrecenben, Budapesten és Szegeden végezte.

Az elmúlt négy évtizedben bejárta szinte az egész magyar nyelvterületet. Számos gyűjtőúton vett részt Erdélyben, Moldvában és a Bánátban, de a Zoboralján és a palócok körében és az alföldi pásztorok világában is. Kutató, feltáró és gyűjtőmunkájának java részét az itt élő nemzetrészek, töredékek megismerése, megismertetése teszi ki. Nagy kitartással gyűjti azokat a tárgyi és szellemi kincseinket, amelyek máskülönben az enyészet sorsára jutnának. Kereken harminc kötet szerzője, szerkesztője. Számos tudományos és ismeretterjesztő publikáció írója, kiállítás megrendezője, televíziós, rádiós produkciók néprajzi szakértője és gyakori megszólalója.

Harangozó Imre munkását a Magyar Néprajzi Társaság 2003-ban Sebestyén Gyula emlékéremmel ismerte el. 2013-ban a szamosújvári Téka Művelődési Központ és Szórványkollégium anyagi és erkölcsi támogatásáért, éveken át tartó, következetes munkálkodásáért Téka-díjban részesítette. 2019-ben megkapta a Békés Megyéért díjat, valamint a Magyar Művészeti Akadémia Erdélyi Zsuzsanna-díját is. 2022-ben átvehette a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjét.

A rendszerváltozás idején kezdeményezésére alakult meg Újkígyóson az Ipolyi Arnold Népfőiskola Kulturális Egyesület, melynek a kezdetek óta elnöke. Tagja a Magyar Néprajzi Társaságnak, 2003 óta pedig az Újkígyósért Közalapítvány kuratóriumának elnöke.